

## [Hartvig Frisch.]

Højesteret kan ikke undgaa ved at optræde i en Sag som denne at komme til at lægge mere Vægt i sine Udtalelser og i sine Handlinger, end hvis han var en eller anden tilfældig almindelig Person.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, det ærede Medlem har stillet mig vedrørende Særdomstole, vil jeg for mit Vedkommende gerne svare saaledes, at naar der i disse Disciplinærmyndighedssager er en Særdomstol for Dommere, er det for mig ganske øjensynligt af den Grund, at man netop, som Tilfældet har vist i den Tid, vi hidtil har gennemløbet, har kunnet fra mange Sider — om berettiget eller uberettiget maa staa hen —, men i hvert Fald kunnet gøre den Betragtning gældende, at det kunde være rimeligt, om Dommerne, naar de for deres eget Vedkommende blev stillet over for et Ansvar, saa blev stillet for en Domstol, hvor de ikke alene stilledes over for kollegiale Dommere. Det er det, der er Begrundelsen for, at der her kan være Rimelighed for en Særdomstol, og det synes jeg ikke vedrører Demokratiet almindelige Betragtning af Særdomstolene.

**Første Næstformand (Vanggaard):** Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

**Victor Pürschel:** Over for den højtærede Justitsminister vil jeg gerne understrege, at Retsplejeudvalget slet ikke er hørt om den sidste og principielt meget vidtgaaende Ændring, der er stillet under Nr. 9.

Og med Hensyn til Tilliden hos dem, der skal møde for Domstolen, skal jeg blot understrege, at der i Motiverne staar, at den er afgørende, og at Ministeren nu her klart har givet Udtryk for, at den ikke er afgørende. (*Justitsministeren* [Steincke]: Den er umulig at opnaa!). Ja vel, men den var afgørende ved Forslagets Fremsættelse, og den er ikke afgørende ved Forslagets Gennemførelse. Det er Forskellen, og den understreger jeg.

Saa sagde Ministeren, at over for denne Særdomstol var der ingen Mistillid, og den ærede Ordfører forsøgte en Begrundelse. Jeg skal lade denne henholdsvis Mangel paa Begrundelse og temmelig ringe Begrundelse staa ved sit Værd og kun understrege dette, at Demokratiet altid har haft Mistillid til Særdomstole, og at der ikke er ført noget virkeligt Bevis for Trangen til en Særdomstol her. Det turde den ærede Ordfører jo end ikke sige klart og bestemt.

Saa sagde den ærede Ordfører, at Præsidenten for Højesteret maa være paa det rene med, at naar han skrev, kom der til at ligge mere Vægt paa det, end naar hvem som helst anden skrev. Det er utvivlsomt rigtigt, men det var ikke det, der skulde bevises. Det, der skulde bevises, er, at Højesteretspræsidenten er identisk med Domsmagten. Det mangler.

Hermed sluttede Forhandlingen.

## Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer; 43 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

## Ændringsforslag Nr. 2

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer; 44 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

## Ændringsforslag Nr. 3

vedtoges med 65 Stemmer mod 4; 40 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

## § 1, saaledes ændret, og § 2

vedtoges uden Afstemning.

## Ændringsforslag Nr. 4

vedtoges enstemmigt med 65 Stemmer; 43 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

## § 3, saaledes ændret, og §§ 4—8

vedtoges uden Afstemning.

## Ændringsforslag Nr. 5

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer; 43 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

## Ændringsforslag Nr. 6

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer; 43 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

## Ændringsforslag Nr. 7

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer; 43 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

## Ændringsforslag Nr. 8

vedtoges enstemmigt med 66 Stemmer; 43 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.